

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **S. L.**, zastoupený JUDr. Eugenem Zálišem, advokátem se sídlem Rudolfovská 34, České Budějovice, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2009, č. j. 4390/09-1100, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 2. 2010, č. j. 10 Ca 131/2009 - 29, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2009, č. j. 4390/09-1100, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Českých Budějovicích ze dne 17. 5. 2007, č. j. 158099/07/077910/6408, na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2003.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz, a to tak, že nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti sám dovozovat.

V této věci stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku, který je součástí jeho podání, vyjádřil své přesvědčení, že realizace a následky napadeného rozhodnutí pro něj znamenají nenahraditelnou újmu spočívající v případném výkonu rozhodnutí a poškození jeho majetku, současně uvedl, že přiznání odkladného účinku se dle jeho názoru nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Shora uvedené tvrzení však samo o sobě není způsobilé hrozbu nenahraditelné újmy prokázat. Stěžovatel se totiž omezil právě jen na zmíněné tvrzení, aniž by uvedl jakékoli další skutečnosti prokazující, že případný výkon rozhodnutí správního orgánu by skutečně k jeho faktické likvidaci mohl vést. V návrhu absentuje bližší vysvětlení (doložené případně i podklady osvědčujícími ekonomickou situaci stěžovatele), z čeho obava stěžovatele pramení, aby vůbec bylo možno ji jakkoli vyhodnotit a zabývat se otázkou, zda je opodstatněná. Žalovaný navíc ve vyjádření k návrhu na odkladný účinek uvádí, že stěžovatel žádný movitý ani nemovitý majetek, který by mohl být poškozen výkonem rozhodnutí, nemá.

Kasačnímu soudu proto nezbyvá, než konstatovat, že svou obavu z hrozící nenahraditelné újmy stěžovatel ničím nedoložil a své tvrzení ani nepodepřel žádnými přesvědčivými argumenty. Právě vzhledem k tomu, že kasační stížnost není odkladným účinkem vybavena *ex lege*, a Nejvyšší správní soud jej může přiznat pouze na návrh, a ve výjimečných případech, je nutno, aby žádost o přiznání odkladného účinku byla řádně odůvodněna. Má-li být tato žádost úspěšná, musí stěžovatel vždy zcela individualizovaně svými dostatečně věrohodnými a přesvědčivými tvrzeními obsahově naplnit právní pojem nenahraditelné újmy. Přitom důvody možného vzniku takové újmy jsou vždy závislé na skutkových okolnostech posuzovaného případu a v těchto intencích je také soud povinen je posoudit.

Kasační soud není povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat, a to ani z celkového obsahu kasační stížnosti, není-li hrozba nenahraditelné újmy jednoznačně konkretizována, neboť by tím již předjímal své rozhodnutí týkající se merita věci.

Na základě výše uvedených úvah tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Proto jeho návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. května 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu